

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्री उत्तमूर् वीरराघवाचार्य महादेशिकप्रणीतम्
॥ श्रीहयग्रीवाभिगमनम् ॥

This document* has been prepared by

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुजमहादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

---

*This was typeset using L^AT_EX and the skt font. Our sincere thanks to Sri. Sundar Varadarajan of Chennai for proofreading this text.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ श्रीहयग्रीवाभिगमनम् ॥

अनिरुद्धतनोर्जातमात्मभूक्लेशनाशनम्।
अभिगच्छामि लक्ष्मीशं हयग्रीववपुर्धरम् ॥ १ ॥

सूर्योऽधुना सरसिजानि विकास्य सर्वान्
उत्थापयन् निजकरैस्तिमिरं निरस्य।
अभ्युद्गतो धृतनवासनपुण्डरीकः
श्रीवाजिवक्त्र भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥ २ ॥

वेदाः पुरस्तदनु तन्महिषी गिरीशो
वाचस्पतिः कविबुधौ च कलानिधिश्च।
देवर्षयश्च मिलिता गुरवः परे च
श्रीवाजिवक्त्र भगवंस्तव सुप्रभातम् ॥ ३ ॥

अन्वेषणाय मधुकैटभयोः समुद्रे
वेदाऽऽहृतेश्च कृत आदृतसंप्रचारौ।
ब्रह्मादिभक्तजनशिर्षपरिष्क्रियार्हौ
श्रीवाजिवक्त्र चरणौ शरणं प्रपद्ये ॥ ४ ॥

श्रीमन् लक्ष्मीहयमुख विभो स्वीकुरुष्वार्चनं मे
श्रीमत् तेऽहं चरणकमलं संश्रयन् साधु याचे।
इन्दुस्यन्दाधिकशुभसुधासाररूपं त्वदीयं
रूपं चित्ते लसतु महितं सुन्दरं सेन्दिरं मे ॥ ५ ॥

दत्त्वा वेदं द्रुतमथ मधुं कैटभञ्चास्य चोरौ
हत्वा यस्त्वं निखिलभुवनस्रष्टुरक्षामतानीः।
श्रीमन् लक्ष्मीहयमुख विधेह्यद्भुतं तत्त्वबोधं
क्षोभे प्राप्तापि च बहुविधे प्रच्युतिर्यस्य न स्यात् ॥ ६ ॥

यं त्वं लक्ष्मीहयमुख पुरा स्वर्गिणां कामकामैः
 आराध्यत्वं फलमपि दिशन् वेदतत्त्वार्थमन्यम्।
 तेभ्योऽवोचः सकलवचसामुत्तमेऽर्थे पुमर्थे
 सर्वान्तस्थे त्वयि भवतु मे पारमैकान्त्यनिष्ठा ॥ ७ ॥

नानाबाह्येन्द्रियपरवशं वानरप्रायमेतत्
 चित्तं ध्यानं कथमिह ततो वाजिवक्त्र प्रसन्नः।
 स्वच्छ-स्वादु-प्रगुण-सुभग-व्योमगङ्गाप्रवाह-
 स्फीतोत्कर्षं हयमुख वचः सन्तनु श्रेष्ठतीर्थम् ॥ ८ ॥

वैराग्यद्वौ विहितमनसां नैव देवान्तरार्चा
 मा भूदेषा क्वचिदनुमते सत्समृद्ध्यादिकेऽपि।
 त्वय्यभ्यर्थ्यं भवति यदिदं श्रीहयग्रीव तस्मिन्
 निष्ठाभङ्गक्षपणनिपुणस्त्वं हिते चोदयेमाम् ॥ ९ ॥

सत्यं सत्यप्रभृति सुहितं पुष्पमाध्यात्मिकं यत्
 तेनैवार्चा तव हयमुख श्रीपते पूर्णतृप्त्यै।
 यावत् रक्ष्यं भवति गृहिणो देहवत् दारपुत्रा-
 द्योतत्यागे त्वघमिति धिया तत्र युक्ते नियुङ्क्ष्व ॥ १० ॥

कैङ्कर्यं यत् तुरगवदन त्वत्त्वदीयप्रसक्त्यै
 भक्तेर्ज्ञानस्य च दृढभुवस्तत् परीवाहभूतम्।
 ज्ञानं तन्मे वितनु कृपया दुष्कृतान्ताः कृतान्त-
 प्रीत्यै जाता भुवि बहुतताः येन निर्मूलिताः स्युः ॥ ११ ॥

त्वत्सारूप्यं सितहयमुख त्वत्स्नुषा प्राप्य पत्युः
 जिह्वावासा जयति चतुरास्यश्च स त्वत्कृपातः।
 पौत्रः शम्भुर्गिरिवरपतिर्दक्षिणामूर्तिरेवं
 सर्वज्ञोऽभूत् मयि च निखिलो बन्धुरेवं प्रसीद ॥ १२ ॥

मधुसूदनवीक्षणावदाताः
 इति तस्मिन् महिते निवेदयन्तः।

शुभधी गुण शील वाग्विलासाः

सुखिनः स्युः स्वकरस्थ पूरुषार्थाः ॥ १३ ॥

आचार्यान् अयमिह रङ्गलक्ष्मणाख्यान्

अन्यानप्यनुदिवसं गतिं भजामि।

कारुण्यप्रसरणशीतभव्यरूपाः

क्षेमेप्सौ मयि निपतन्तु तत्तदीक्षाः ॥ १४ ॥

वेगेन श्रितजनमादरेण सर्वाः

नेतुं यस्तुरगमुखो बभूव विद्याः।

देवं तं दलितविपक्षमात्मपक्षे

सत्पक्षं प्रणमनकर्म कर्तुमीहे ॥ १५ ॥

वन्देऽहं हयवदनं दयापयोधिं

प्राप्तानां चरणयुगं प्रकामभोग्यम्।

देवानामपि फलदं दिवि प्रदीप्तं

दिव्यां नः कलयतु वत्सलः स विद्याम् ॥ १६ ॥

व्याख्यामुद्राकोशशङ्खचक्रशोभिकराम्बुजम्।

पुण्डरीके निषण्णं श्रीश्रियं वाजिमुखं श्रये ॥ १७ ॥

स्वच्छस्फटिकसङ्काशपुण्डरीकपरिष्कृतिः।

तुरङ्गवदनः श्रीमान् श्रेयसे भूयसेऽस्तु नः ॥ १८ ॥

श्रीमन् वेङ्कटशैलनाथकृपया प्रज्ञासमासादन-

श्रद्धासंस्कृतचेतसः सहृदयान् नेतुं त्वदिष्टं भवान्।

आकण्ठं तुरगायते प्रथयिता वेगस्य विश्राणने

तादृक्षं कलये भवन्तमनिशं लिप्सुस्तदेव स्वयम् ॥ १९ ॥

हयवदननयननलिनप्रसारिककरुणाकटाक्षमालाम्भिः।

अङ्गीकृतो यथा स्यां तथा कृपां वेङ्कटेश मयि धत्स्व ॥ २० ॥

अनवधिकरुणासिन्धो बन्धो मादृशदीनलोकानाम्।

अम्बुजलोचन कान्त श्रियस्तुरङ्गास्य ते पदं शरणम् ॥ २१ ॥

कवितार्किकभूयिष्ठे सदसि प्रथितेऽपि मे।
प्रसीद भगवन् कुर्याः जेतारं मां श्रियःपते ॥ २२ ॥

॥ इति श्रीहयग्रीवाभिगमनं समाप्तम् ॥